

«Κριτές θὰ μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί»

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

«(..)Γνώμες, καρδιές, ὅσοι Ἕλληνες,
κ' ἐσεῖς, οἱ φυτρωμένοι
στὴ γῇ ποὺ ἀρήμαχτη ἔμεινε,
κ' ἐσεῖς, ξερριζωμένοι,
– χώματα, ὀϊμέ! αἱματόπνιχτα
τῆς Θράκης, τῆς Ἰωνίας! –
ρημάδια τῆς μανίας
καὶ τῆς καταστροφῆς.

Ἄντρες κ' ἐσεῖς τῆς Ρούμελης
καὶ τοῦ Μωριᾶ βλαστάρια,
χοροὶ τοῦ Αἰγαίου, τῆς Ἥπειρος
βουνὰ καὶ παλληκάρια,
κ' ἐσεῖς, παρθένες Ἰόνιες,
πάντα καὶ ἡρώισσα Κρήτη,
καὶ ὦ Ρήγισσα Ἀφροδίτη,
πού εἶσαι τῆς Κύπρος πνοή.

Κ' ἐσύ, Μακεδονίτισσα,
θεία ματιασμένη χώρα,
καὶ ἡ Ρόδος, Δωδεκάνησα
χρυσὰ καὶ μέσ' στὴ μπόρα,
καὶ ὅπου ναοί, κάμποι, μάρμαρα,
δάφνες ξερές, νέα κρίνα,
τὸ Μισολόγγι! Ἀθήνα,
ποὺ πάντα ζοῦν οἱ θεοί!

(..)

Πατρίδα! Ἑλλάδες, παίρνετε
νόημ' ἀπὸ μιὰ καὶ μόνη
λέξη, καὶ αὐτὴ τὸ χαῖρε μου
τὸ ἐκστατικὸ πυρώνει.
Στὴ λέξη, ποὺ σὰν ἄγαλμα
βωμοῦ φαντάζει, φέρνω
τὸν ὕμνο, βάγια σπέρνω.
Π α τ ρ ί δ α! Εἶν' ὅλα ἐκεῖ.

(..)

Γνώμες, καρδιές, ὅσοι Ἕλληνες,
ὅ,τι εἴστε, μὴν ξεχνᾶτε,
δὲν εἴστε ἀπὸ τὰ χέρια σας
μονάχα, ὄχι. Χρωστᾶτε
καὶ σὲ ὅσους ἦρθαν, πέρασαν,
θὰ ῥθοῦνε, θὰ περάσουν.
Κριτές, θὰ μᾶς δικάσουν
οἱ ἀγέννητοι, οἱ νεκροί.»

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ